

KANSAINVÄLISEN TYÖLÄISNAISTEN PÄIVÄN JOHDOSTA

Kapitalismissa yhdistyy muodollinen tasa-arvoisuus ja taloudellinen, siis sosiaalinen eriarvoisuus. Tämä on kapitalismin tärkeimpiä erikoisuuksia, jonka porvariston kannattajat, liberaalit, salaavat valheellisesti ja jota pikkuporvarilliset demokraatit eivät ole käsittäneet. Tämä kapitalismin erikoisuus tekee muun muassa välttämättömäksi sen, että samalla kun käydään päättävää taistelua taloudellisen tasa-arvoisuuden puolesta, tunnustetaan julkisesti kapitalistinen eriarvoisuus ja jopa tietynlaisissa oloissa asetetaan tuo julkinen eriarvoisuuden tunnustaminen proletaarisen valtioelämän perustaksi (Neuvostoperustuslaki).

Mutta kapitalismin vallitessa *ei voi* olla johdonmukaisesti edes muodollista tasa-arvoisuutta (lain mukaista tasa-arvoisuutta, kylläisen ja nälkäisen, omistajan ja omistamattoman välistä „tasa-arvoisuutta”). Tämän epäjohdonmukaisuuden räikeimpiä ilmauksia on naisen ja miehen välinen *eriarvoisuus*. Täydellistä tasa-arvoisuutta ei ole turvannut yksikään, ei edes edistyksellisinkään tasavaltainen, demokraattinen, porvarillinen valtio.

Mutta Venäjän Neuvostotasavalta pyyhki heti pois *poikkeuksetta kaikki* lakisääteiset naisen ala-arvoisuuden jäljet ja turvasi hänelle heti lailla täydellisen tasa-arvoisuuden.

Sanotaan, että kulttuuritasoa luonnehtii parhaiten naisen juridinen asema. Tässä sanonnassa on hiukkanen syvää totuutta. Ja tältä kannalta katsoen vain proletariaatin diktatuuri, vain sosialistinen valtio kykeni saavuttamaan ja on saavuttanut korkeimman kulttuuritason.

Uusi, ennen kuulumattoman voimakas työläisnaisliikelle annettu sysäys liittyy näin ollen ehdottomasti ensimmä-

mäisen Neuvostotasavallan perustamiseen (ja lujittumiseen) — ja rinnan sen kanssa samalla Kommunistiseen Internationaleen.

Mikäli kysymys on niistä, joita kapitalismi sorti välittömästi tai välillisesti, täydellisesti tai osittain, niin juuri neuvostojärjestelmä ja vain neuvostojärjestelmä turvaa niille demokratian. Selvänä osoituksena siitä on työväenluokan ja talonpoikaisköyhälistön asema. Selvänä osoituksena siitä on naisen asema.

Mutta neuvostojärjestelmä merkitsee viimeistä ratkaisevaa taistelua, jonka tarkoituksena on *luokkien hävittäminen*, taloudellisen ja sosiaalisen tasa-arvoisuuden saavuttaminen. Se, että kapitalismin sortamat, muun muassa sortettu sukupuoli on turvattu demokratialla — *ei meille riitä*.

Työläisnaisliike asettaa perustehtäväkseen taistella naisen taloudellisen ja sosiaalisen eikä yksinomaan muodollisen tasa-arvoisuuden puolesta. Naisen vetäminen mukaan yhteiskunnan tuotannolliseen työhön, hänen vapauttamisensa „kotiorjuudesta” sekä alistussuhteesta — ainaisesta ja yksinomaisesta keittiön ja lastenkamarin käsittävästä tylsistävästä ja nöyryyttävästä ympäristöstä — sellainen on perustehtävämme.

Se on pitkäaikaista taistelua, joka vaatii sekä yhteiskunnan teknillisen välineistön että totunnaistapojen perusteellista uudistamista. Mutta tuo taistelu päättyy kommunismin täydelliseen voittoon.

Maaliskuun 4 p:nä 1920

„Pravda”, maaliskuun 8 p:nä 1920
(erikoisjulkaisu)
Allekirjoitus: N. L e n i n

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan